

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

2:2019

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

АДАБИЁТШУНОСЛИК

Қ.Юлчиев	
Ўзбек шеъриятида лирик хронотопнинг ривожи	77
Г.Орипова	
Мустақиллик даври ўзбек шеъриятида халқ оғзаки ижоди анъаналари ва ўзига хосликлар	82
А.Акбаров	
Немис адабиётида Абулқосим Фирдавсий қисматининг бадиий талқинларига доир.....	87

ТИЛШУНОСЛИК

Ш.Турғунов	
Наманган болалар фольклорида доимий ўйинлар ва уларнинг локал хусусиятлари.....	92
А.Бердиалиев	
Тил бирликлариаро парадигматик ва синтагматик муносабатлар масаласига оид мулҳазалар.....	96
М.Абдулпаттоев, С.Зокирова	
Конгруэнтлик ҳодисаси ва унинг контрастив лингвистикадаги ўрни	101
Д.Ашурев	
“Алпомиш” достонида қўлланилган ўхшатишларнинг лингвокультурологик хусусиятлари	104

ПЕДАГОГИКА, ПСИХОЛОГИЯ

Д.Саимназарова	
Чет тилда матнни идрок этиб тушуниш хусусида	108
А.Асимов, М.Ғофурова	
Масаланинг қисқа ёзуви устида ижодий ишлаш	111

ИЛМИЙ АҲБОРОТ

Т.Шадманов	
1917-1941 йилларда Ўзбекистонда зичлаш ва зичланиш уй-жой муаммосини ҳал қилиш шаклларидан бири сифатида	115
С.Маннопов, А.Қамбаров	
Фарғона-Тошкент мақом йўналишининг фалсафий масаласига доир	118
С.Содиков	
Фуқаролик жамиятига доир мумтоз назарияларнинг ривожланиши	120
Н.Усмонов	
Урбанизация ва ижтимоий ривожланиш	123
Н.Махмудова	
Исломий қоидаларнинг бадиий талқини	126
Ж.Дилмуров	
А.Ж.Крониннинг «the citadel» асарини инглиз тилидан ўзбек тилига ўгириш муаммолари	128
Н.Эргашева	
Инглиз тили Америка варианти грамматикасининг айрим хусусиятлари	130
Н.Хошимова	
Ассоциациялар индивидуаллигининг ташқи омиллари	134
Р.Абдуллаева	
Когнитив тушунчалар ва уларнинг мазмун-моҳияти	137
Л.Тешабоева	
Ўзбек ва инглиз адабиётида рамзий маъно ҳамда унинг хусусиятлари	140
Г.Эшбекова, Г.Ҳамроқулова	
Тарих фанини ўқитишда ишчи дафтардан фойдаланишнинг аҳамияти	142
Д.Абдурахмонова	
“БОБУРНОМА”нинг янги немисча таржимаси хусусида	145

ФАНИМИЗ ФИДОЙИЛАРИ

Фидой олим	148
БИБЛИОГРАФИЯ	150

ТИЛШУНОСЛИК

УДК 373.167.1:811.352.3+373.167.1:811.16

КОНГРУЭНТЛИК ҲОДИСАСИ ВА УНИНГ КОНТРАСТИВ ЛИНГВИСТИКАДАГИ ЎРНИ

М.Абдулпаттоев, С.Зокирова

Аннотация

Мақолада контрастив лингвистикага хос бўлган конгруэнтлик ҳодисаси тадқиқ этилган ҳақида конгруэнтликнинг шаклий даражаси ва улардаги семантик фарқланишлар кўрсатиб ўтилган.

Аннотация

В статье рассматриваются вопросы конгруэнтности, относящиеся к контрастивной лингвистике. Показаны формальные степени конгруэнтности и их семантические различия.

Annotation

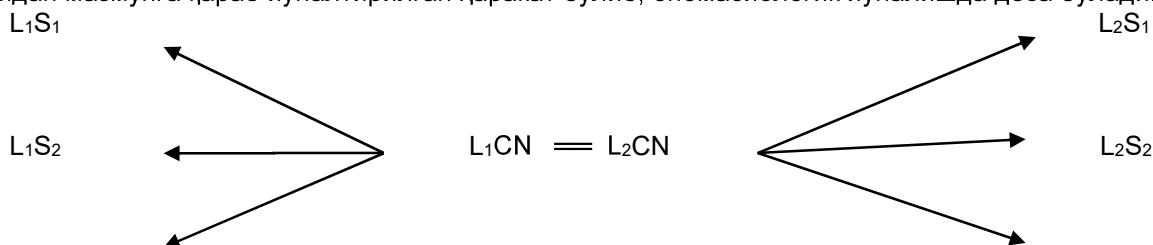
This article discusses congruence issues related to contrastive linguistics. The formal degrees of congruence and their semantic differences are shown.

Таянч сўз ва иборалар: ономасиологик йўналиш, семасиологик йўналиш, қиёсланаётган биринчи тил, қиёсланаётган иккинчи тил, контрастив номема, семема.

Ключевые слова и выражения: ономасиологическое направление, семасиологическое направление, сравниваемый первый язык, сравниваемый второй язык, контрастивная номема, семема.

Key words and expressions: onomasiological direction, semasiological direction, compared first language, compared second language, contrastive nomema, semema.

Тилларни ўзаро қиёслаш ёки чоғиштириш учун улардаги бирликларнинг шакл ёки мазмунидаги мавжуд белгилар асос қилиб олинади. Шу асосда қиёсланаётган тил бирликларининг ўхшаш ва фарқли жиҳатлари аниқланади. Контрастив лингвистика доирасидаги таҳлилнинг асосий йўналишлари анъанавий тадқиқотнинг шартланган йўналишларига тўғри келади. Булардан бири тил шаклидан мазмунга қараб йўналтирилган ҳаракат бўлиб, ономасиологик йўналишда деса бўлади.

Чизмада кўрсатилган L_1 (first language) – қиёсланаётган биринчи тил, L_2 (second language) – қиёсланаётган иккинчи тил, CN – контрастив номема, S – семема.

Жадвалга ўзбек ва тожик тилларида конгруэнт бўлган ғарам лексемасини киргизадиган бўлсақ, ҳар икки тилда ҳам бу лексема биргина ‘тўпланган уюм (беда, пичанга нисбаттан)’ семемасига эга. Бироқ айнан шу тиллардаги арз лексемаси ўзбек тилида 2 та семемага (‘дард-ҳасрат, шикоят тарзидаги (асосан оғзаки) гап, мурожаат’ ва ‘ер шари ёки унинг бир қисми’) эга бўлса, тожик тилида эса 4 та семемага (‘ер, тупрок’, ‘мурожаат, талаб, шикоят’, ‘экватордан шимол ва жанубга қараб меридиан бўйлаб даражаланиш’, ‘асосий муомалада бўлган пул’) эга.

Тил шаклидан мазмунга қараб контраст ҳолатда ўрганилар экан, тилларнинг семантик эквивалентлиги ва, аксинча, маъно ҳажми ва функционал вазифасидаги тафовутларини аниқлаш мақсадида турли тилларнинг лексик бирликлари ва грамматик шакллари қиёсланади. Конгруэнтлик тушунчаси шу билан боғлиқ ҳодисадир.

Конгруэнтлик (лотин. *congruens* – мувофиқ, тўғри келадиган) ҳодисасида тил бирликларининг шаклий мувофиқлигидир [1,88]. Бу ҳодиса тилнинг турли сатҳларида кузатилиши мумкин. Масалан, фонетик-фонологик сатҳда ўзбек ва тожик тилларидаги китоб, араб тилидаги китабун сўз шакллари; рус тилидаги снег, украин тилидаги сніг, белорус тилидаги снег, болгар тилидаги сняг сўз шакллари ўзаро тўлиқ ёки қисман конгруэнт бўлади. Фонетик-фонологик сатҳдаги конгруэнт сўзлар семантик жиҳатдан фарқланиши ҳам мумкин. Масалан, зўр сўзи турк тилида «қийин» маъносини англатса, ўзбек тилида «кучли», «мукаммал», «яхши» маъноларида кўлланилади [2]. Омоч ҳозирги замон ўзбек адабий тили учун эскирган сўздир. «Ўзбек тилининг изоҳли луғати»да бу сўзга уловга қўшиб ер ҳайдайдиган металл тишли энг оддий ёғоч асбоб, деб изоҳ берилган [4, 124]. Турк тилининг изоҳли луғатида ҳам атақ сўзини учратиш мумкин. Бу луғатда атақ – етишиш, исталган ният, деб изоҳланган. [5]

Âriza сўзи турк тилида «нуқсон», «бузилиш» маъноларида ишлатилса,

М.Абдулпаттоев – ФарДУ, филология фанлари номзоди.
С.Зокирова – ФарДУ, филология фанлари бўйича фалсафа доктори.

ўзбек тилида бу сўз расмий ёзма илтимос ёки шикоятни англатади.

Ўзбек тилида эл сўзи бир жойнинг аҳолиси, халқи маъносида келса, турк тилидаги *e/* сўзи омонимлик хусусиятига эга. Унинг бир маъноси халқни билдиrsa, яна бири қўлнинг билакдан пастки қисмини англатади*.

Fukara сўзи турк тилига араб тилидан кириб келган. Бу сўз турк тилида ҳам, араб тилида ҳам «йўқсил», «фақир», «заволли», «дарвеш» тушунчаларига эга. Фуқаро сўзи ўзбек тилига ҳам араб тилидан кириб келган, бироқ бу сўз ўзбек тилида «бирор мамлакатнинг доимий аҳолиси» маъносида ишлатилади.

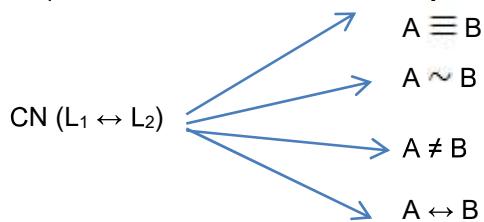
Ҳинди сўзини эшитган ўзбеклар миллатидан, динидан ва тоифасидан қатъий назар Ҳиндистонда қадимдан яшаб келаётган туб аҳолининг номини ёхуд ҳинд тилини тушунади. Лекин турк тилидаги *hindi* сўзи XV асрда Америкадан Европага кириб келган ва ўзлаштирилганда, «гўши севиб истеъмол қилинадиган парранда (курка)» маъносига эга бўлган.

Даврий матбуотда адабий-публицистик мақолалар билан қатнашувчи адаб, матбуот ходимини англатувчи журналист сўзи турк тилида «чақимчи», «айғоқчи» маъноларида ишлатилади.

Köz сўзини эшитган турклар «яҳши ёниб, ўт ҳолатидан оташ ҳолатига келган ўтин ёки кўмир парчаси»ни ёхуд «кичкина-кичкина кўр парчалари бўлган кул»ни, «чўғ»ни тушунишса, ўзбек тилида бу сўз «қўриш аъзоси» маъносида қўлланилади.

Peşin сўзи ўзбек тилига ҳам, турк тилига ҳам форс тилидан ўтган бўлиб, маъно жиҳатдан ўзаро фарқланади. Турк тилида «нақд», «олдиндан берилган маош», «олдин», «аввал», «олдиндан тўлаш шарти» каби маъноларни билдиrsa, ўзбек тилида «куннинг ярми ўтган пайт» ҳамда «шу пайтда ўқиладиган намоз» маъноларини англатади. Тиллар ўртасидаги конгруэнт сўзларнинг бундай фарқланиши оламнинг лисоний манзараси билан боғлиқ бўлиб, уларни фарқлаш контрастив лингвистика учун муҳим материаллар беради.

Фонетик-фонологик белгиларига кўра ўзаро конгруэнт бўлган сўзлар ўз мазмунини сақлаши билан бирга янги маъно касб этишини қўйидагича моделлаштириш мумкин:

Чизмада келтирилган CN – конгруэнт номема, L₁(first language) – қиёсланаётган биринчи тил, L₂ (second language) – қиёсланаётган иккинчи тил, А – биринчи тилга тааллуқли номема, В – иккинчи тилга тааллуқли номема, ≡ – элементлар айнан мос, ~ – элементлар семантик жиҳатдан бир-бирига яқин, ≠ – элементлар тамоман янги маъно касб этган, ↔ – элементлар зид маънода.

Бундан кўриниб турибдики, бир хил номемадаги ўзаро конгруэнт бўлган сўзлар семантик жиҳатдан турлича муносабатда бўлади.

A ≡ B. А тилда мавжуд бўлган конгруэнт сўз маъноси Б тилда айнан мос ҳолда қўлланилади. Масалан, ўзбек ва араб тилларидағи *имтоат* «бўйсуниш», рус ва чех тилларидағи лес «ўрмон», форс ва тожик тилларидағи зўр «куч, қудрат» ва ҳоказо.

A ~ B. А тилда мавжуд бўлган конгруэнт сўз маъноси Б тилда семантик жиҳатдан бир оз ўзгариш билан қўлланилади. Масалан, зимистон ўзбек ва тожик тилларида турли (ўзбек тилида) «қоронғу», (тожик тилида) «қишиш» маъноларини англатади, сабзи сўзи ўзбек тилида «полиз экинининг бир тури» бўлса, тожик тилида «қўқатлар» маъносини англатади. Ўзбек ва араб тилларидағи замон сўзининг маъноси ўзбек тилида «вақт» – араб тилида «кун» маъносини англатади, содик сўзи ўзбек тилида «вафодор» – араб тилида «дўйст» маъносини англатади. Рус тили ва чех тилида конгруэнт бўлган зима сўзи рус тилида «қишиш» – чех тилида *zíma* «совуқ» маъносини англатади, добрый сўзи рус тилида «мехрибон» – чех тилида *dobry* «яҳши», рус тилида овоши сўзи «сабзавот» маъносида, чех тилидаги овоше сўзи эса «мева» маъносини англатади, рус тилидаги репа «шолғом» маъносини, чех тилидаги гера «лавлаги» маъносини англатади;

A ≠ B. А тилда мавжуд бўлган конгруэнт сўз маъноси Б тилда тамоман янги маъно касб этади. Масалан, ўзбек ва араб тилларида конгруэнт бўлган касофат сўзи ўзбек тилида «баҳтсизлик» – араб тилида касофат «қуюқлик, зичлик, ғализлик», ўзбек тилидаги кирдикор «номаъқул иш» – форс тилидаги кирдикор «яратувчи, вужудга келтирувчи (худонинг сифати)» маъноларини англатади. Рус тили ва чех тилида конгруэнт бўлган горький сўзи рус тилида «аччиқ» – чех тилида *horky* «иссиқ», рус тилида мудрый «донишманд» – чех тилида *modry* «кўк» маъноларини англатади;

ТИЛШУНОСЛИК

А ↔ В. А тилда мавжуд бўлган конгруэнт сўз маъноси Б тилда сўз маъносининг тамоман акси, яъни антоними бўлиши мумкин. Масалан, ўзбек ва араб тииларидағи *бидъат* ўзбек тилида «эскидан қолган урф-одат, расм-русм» – араб тиилдаги *бидъат* «янгилик, янгилик киритиш». Шунингдек, кунпаяқун ўзбек тилида «бузилиб, янчилиб, йўқ бўлиб кетмоқ» – араб тиилда эса «яратилиш». Ё. Одиловнинг кўрсатишича, *дилгир* сўзи форс-тоҷик тилида «ҳафа бўлган, ранжиган, дили сиёҳ», «руҳи тушган, ғамгин, қайғули», «ачинарли», «баджаҳл, жаҳли тез, сержаҳл» каби маъноларга эга (ПРС656). Бу сўз эски ўзбек тилига ўзлашгандан кейин юқоридагиларга қарама-қарши маъно – «дилни олувчи» маъносига эга бўлган (НАЛ, 160). Аслида бу сўз кўшма сўз бўлиб, *гир* таркибий қисми «олувчи, тортувчи» маъносини англатади. Масалан, *бодгир* – «шамол тортадиган туйнук», *миёнгир* – «бел олувчи, беллашувчи», *оромгир* – «ором олувчи» маъноларини англатади (НАЛ, 160). Бир тилдан иккинчи тилга сўз ўзлаштирилиши натижасида сўз маъносида зиддият пайдо бўлиши билан бирга, зиддиятнинг бузилиши ҳам содир бўлиши мумкин. Масалан, форс-тоҷик тилидан ўзлашган *дам-бадам* сўзи шу тилнинг ўзида зид маънолар – «ҳар замон» ва «тез-тез»га эга бўлган (ЎТИЛ, 1, 552). Ўзбек тилига эса «ҳар замон» маъносини йўқотган ҳолда ўзлашган ва маънодаги зиддият бузилган. [3, 39]

Товуш шакли тўғри келмайдиган тил бирликларида конгруэнтлик муаммоси тушунча структураси мувофиқлиги мисолида кўриб чиқилади. Турли тилларда бир хил тушунча структурасига эга бўлган сўзлар ўзаро конгруэнт бўлади. Масалан, ўзбек тиилдаги болалар боғчаси тоҷик тиилдаги боғча бачагон – рус тиилдаги *дөтский сад*. Лекин ўзбек тиилдаги ҳисоб-китоб сўзи, тоҷик тиилдаги ба ҳисоб гирифтган ёки рус тиилдаги *учет* сўзи билан конгруэнт эмас. Чунки ўзбек тиилдаги лексема жуфт сўз ҳисобланса, бу маъно тоҷик тилида сўз бирикмаси, рус тиилдаги сўз содда сўз орқали шакллантирилган. Бу эса тил бирликларининг ўзаро лингвистик белгиларига кўра мувофиқ эмаслигини англатади.

Морфологик сатҳдаги конгруэнтлик ҳақида гапирганда, турли тиллардаги сўзларнинг сон категориясида қўлланилишини мисол қилишимиз мумкин. Масалан, ўзбек тиилдаги *темир* ва рус тиилдаги *железо*, тоҷик тиилдаги *оҳан*, ўзбек тиилдаги *одамийлик*, рус тиилдаги *человечность*, тоҷик тиилдаги *одамгари* сўзлари фақат бирликда қўлланилади.

Ўзбек тиилдаги *ёшлар* ва рус тиилдаги *молодёжь* сўзлари ҳам ўзаро конгруэнт ҳисобланмайди. Бунга шаклларнинг айнан сон категориясида мос эмаслиги сабаб бўлади. Бу сўз ўзбек тилида доимо кўплиқда қўлланилгани ҳолда рус тилида доимо бирлик шаклда қўлланилади. Ўзбек тиилдаги *шим*, *кўзойнак* сўзлари ҳам бирликда, ҳам кўплиқда қўлланилса, рус тиилдаги *брюки*, очки сўзлари доимо кўплиқда ишлатилади. Тоҷик тилида ҳам мазкур сўзлар худди ўзбек тиилдаги каби бирликда ҳам, кўплиқда ҳам қўлланилиши кузатилади.

Синтактик сатҳда қўйидаги гаплар конгруэнт бўлади. Ўзбек тиилдаги *Қиз ишилиз*, рус тиилдаги *Дөөушка безработная, тоҷик тилидаги Духтар бекор аст* гапи эса юқоридаги ўзбек ва рус тиилдаги гаплар билан конгруэнтлик ҳосил қилмайди. Ўзбек тиилдаги *У ухлай олмаялти*, рус тиилдаги *Ему не спится* гапи билан конгруэнтлик ҳосил қила олмайди. Ўзбек ва рус тиилдаги гаплар мазмунан тўғри келса-да, ўзбек тиилдаги гап икки таркибли, рус тиилдагиси эса бир таркибли гапдир.

Юқоридаги мисоллардан кўриниб турибдики, конгруэнтлик ҳодисаси тил қурилишининг барча сатҳларида учраши билан бир қаторда, конгруэнтлик даражаси нуқтаи назаридан ҳам фарқланади. Яъни, биз тўлиқ конгруэнтлик ҳамда қисман конгруэнтлик ҳодисаларини ажратишимиз мумкин.

Адабиётлар:

1. Кашкин В.Б. Сопоставительная лингвистика (учебное пособие для вузов). – Воронеж, 2007.
2. Маҳмуд Н., Йаман Э. Туркча-ўзбекча, ўзбекча туркча луғат. – Т., 1993.
3. Одилов Ё. Соҳта ўҳшашлик ёки таржимоннинг ёлғончи дўстлари. // Тил ва адабиёт таълими. -2014, № 8.
4. Ўзбек тилининг изоҳли луғати. -5 жилдлик. -3-жилд. – Т.: Ўзбекистон Миллий энциклопедияси, 2007.
5. Demiray K. Temel türkçe sözük. – Istanbul, 1988.

(Тақризчи: С.Мўминов – филология фанлари доктори, профессор)